

วันสมโภชพระคริสต์เจ้าแสดงองค์

มัทธิว 2:1-12

ในรัชสมัยกษัตริย์เฮโรด พระเยซูเจ้าประสูติที่เมืองเบธเลเฮม ในแคว้นยูเดีย โหราจารย์บางท่านจากทิศตะวันออก เดินทางมายังกรุงเยรูซาเล็มสืบถามว่า “กษัตริย์ชาวยิวที่เพิ่งประสูติอยู่ที่ใดพวกเรา ได้เห็นดาวประจำพระองค์ขึ้น จึงพร้อมใจกันมาเพื่อนมัสการพระองค์” เมื่อกษัตริย์เฮโรดทรงทราบข่าวนี้ พระองค์ทรงรุ่นวายพระทัย ชาวกรุงเยรูซาเล็มทุกคนต่างก็รุ่นวายใจไปด้วย พระองค์ทรงเรียกประชุมบรรดาหัวหน้าสมณะและธรรมาจารย์ ตรัสถามเขาว่า “พระคริสต์จะประสูติที่ใด” เขาจึงทูลตอบว่า “ในเมืองเบธเลเฮม แคว้นยูเดีย” เพราะประกาศกเขียนไว้ว่า “เมืองเบธเลเฮม ดินแดนยูดาห์ เจ้ามีชื่อเสียงที่สุดในบรรดาหัวเมืองแห่งยูดาห์ เพราะผู้นำคนหนึ่งจะออกมาจากเจ้า ซึ่งจะเป็นผู้นำอิสราเอลประชากรของเรา”

ดังนั้น กษัตริย์เฮโรดทรงเรียกบรรดาโหราจารย์มาเฝ้าเป็นการส่วนตัว ทรงซักถามถึงวันเวลาที่ดาวปรากฏ แล้วทรงใช้บรรดาโหราจารย์ไปที่เมืองเบธเลเฮม ทรงกำชับว่า “จงสืบถามเรื่องพระกุมารอย่างละเอียด และเมื่อพบพระกุมารแล้ว จงกลับมาบอกให้เรารู้เราจะได้ไปนมัสการพระองค์ด้วย” เมื่อบรรดาโหราจารย์

ได้ฟังพระดำรัสแล้วก็ออกเดินทาง ดาวที่เขาเห็นทางทิศตะวันออกปรากฏอีกครั้งหนึ่งนำทางให้และมาหยุดนิ่งอยู่เหนือสถานที่ประทับของพระกุมาร เมื่อเห็นดาวอีกครั้งหนึ่ง บรรดาโหราจารย์มีความยินดียิ่งนัก เขาเข้าไปในบ้าน พบพระกุมารกับพระนางมารีย์ พระมารดา จึงคุกเข่าลงนมัสการพระองค์ แล้วเปิดหีบสมบัติ นำทองคำ กายาน และมดยอบออกมาถวายพระองค์ แต่พระเจ้าทรงเตือนเขาในความฝันมิให้กลับไปหากษัตริย์เฮโรด เขาจึงกลับไปบ้านเมืองของตนโดยทางอื่น

บทราฟิ่งที่ 1

เรื่องจากจินตนาการ

มัทธิวเล่าเรื่องโดยใช้จินตนาการอันอุดม ซึ่งขยายมิติของเหตุการณ์พระคริสตสมภพให้กว้างขึ้น มัทธิวคาดหมายให้ผู้อ่านมองให้ไกลเกินรายละเอียดของเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นที่เบธเลเฮม เพื่อให้เข้าใจสารที่ต้องการสื่อให้แก่คนทุกยุคสมัยและทุกสถานที่ เขาเชิญชวนเราให้ก้าวออกไป และเข้าสู่โลกของดวงดาวและโหราศาสตร์ เข้าสู่โลกภายในแห่งความทรงจำและความฝัน เขาเผยถึงอดีตของชาวียวย่างแยบยล และเผยถึงอนาคตด้วยคำบอกเล่าเรื่องของถวายเป็นที่มีความหมายเชิงสัญลักษณ์

ในเรื่องนี้ ความหมายภายในสำคัญกว่ารายละเอียดทางประวัติศาสตร์และโหราศาสตร์ ซึ่งเป็นเรื่องภายนอก ไม่มีความจำเป็นต้องสืบค้นว่าโหราจารย์เหล่านี้เป็นใครจากที่ไหน เพราะพวกเขาเป็นตัวแทนของมนุษย์ทุกคนที่แสวงหาความจริงของชีวิตอย่างสุจริตใจ

และไม่มีความจำเป็นต้องค้นคว้าประวัติทางโหราศาสตร์เพื่อยืนยันว่ามีดาวดวงใหญ่ หรือกลุ่มดาว ปรากฏขึ้นจริงหรือไม่ เขาเรียกดาวที่นำทางเขามาหาพระองค์ว่า “ดาวประจำพระองค์” เพราะเป็นความเชื่อของคนส่วนใหญ่ว่า เมื่อใดที่ผู้นำผู้ยิ่งใหญ่ในอนาคตเกิดมา จะมีดาวดวงใหม่ปรากฏให้เห็น ดาวนี้หมายถึงแสงสว่างที่พระเจ้าทรงส่งมานำทางมนุษย์ทุกคนในการเดินทางแห่งชีวิตของเขา แม้ว่าดาวเป็นแสงสว่างที่อยู่ไกล และแสงซีด เมื่อเทียบกับแสงดวงอาทิตย์ หรือดวงจันทร์ แต่เป็นสิ่งที่ชี้ทิศทางได้ดียิ่งสำหรับคนเดินเรือ พระเจ้าจะทรงส่งดาวมานำทางเราผ่านความมืดยามค่ำคืน และฝ่ามรสุมชีวิตเสมอ

แต่โหราจารย์เหล่านี้พบว่าแสงธรรมชาตินำทางเขาไปได้ถึงจุดหนึ่งเท่านั้น พวกเขาจึงต้องพึ่งปรีชาญาณของพระเจ้าที่ซ่อนอยู่ในการเผยแสดงผ่านประกาศกชาวยิว เพื่อให้พวกเขาสามารถเดินทางไปถึงจุดหมาย แสงสว่างจากการเผยแสดงนี้ นำทางเขาไปยังเมืองเบธเลเฮม และทำให้เขามีความหวังมากขึ้นว่าจะพบกับผู้นำ และผู้เลี้ยงแกะคนใหม่

พฤติกรรมของเฮโรด ผู้ขุนวยพระทัยและวิตกกังวล ชวนให้คิดถึงเหตุการณ์ในแผ่นดินอียิปต์เมื่อโมเสสเกิดมา มัทธิวต้องการให้ผู้อ่านพระวรสารของเขาเริ่มมองเห็นเหตุการณ์ที่คล้ายกันในชีวิตของพระเยซูเจ้าและโมเสส ผู้นำชนชาติของเขาออกจากความเป็นทาส และมอบธรรมบัญญัติแห่งพันธสัญญาให้แก่ชาวยิว

โหราจารย์เดินทางต่อไปจนกระทั่งแสงสว่างนั้นหยุดนิ่งเหนือสถานที่ประทับของพระกุมาร พวกเขาก้าวเข้าไปในบ้านด้วยความยินดี และคุกเข่าลงนมัสการพระองค์ ในเวลาที่มัทธิวเขียนพระวรสารนี้ ชนต่างชาติพากันเข้ามาในบ้าน ซึ่งหมายถึงพระศาสนจักร ในขณะที่ชาวยิวยังอยู่ที่เดิม และไม่ยอมให้แสงสว่างของพระคริสตเจ้านำเขาเดินทางต่อไปข้างหน้า

โหราจารย์ถวายเป็นของขวัญเป็นทองคำ กำยาน และมดยอบ มัทธิวอาจมีเจตนาให้เราเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่โหราจารย์เหล่านี้ต้องใช้เป็นประจำในอาชีพของเขา เพราะเขาเป็นเหมือนหมอผีในศาสนาที่บูชาธรรมชาติ แต่บัดนี้ สิ่งของเหล่านี้ถูกนำมาเป็นของขวัญถวายพระกุมารที่เมืองเบธเลเฮม เพื่อแสดงการคารวะต่อความเป็นเจ้านายของพระองค์ ผู้อธิบายความในพระคัมภีร์มองว่าของขวัญเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ของชะตากรรมในอนาคตของพระเยซูเจ้า ทองคำหมายถึงการเป็นกษัตริย์ กำยานหมายถึงความเป็นสมณะของพระองค์ และมดยอบที่ใช้เจิมหมายถึงการสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่กู้มนุษยชาติ

พระเจ้าทรงเตือนโหราจารย์เหล่านี้ในความฝันไม่ให้กลับไปหา

กษัตริย์เฮโรด แต่ให้เดินทางกลับไปบ้านเมืองของตนโดยทางอื่น บ่อยครั้งที่พระคัมภีร์บอกว่าพระเจ้าทรงแนะนำมนุษย์ผ่านทางความฝัน เพราะช่วยให้มองเห็นสถานการณ์ได้รอบด้าน และทำให้เห็นทางเลือกอื่น

นอกจากเรื่องตามคำบอกเล่าของมัทธิวแล้ว พิธีกรรมยังเสนอบทอ่านอีกสองบทและบทสดุดี ซึ่งร่วมกันประกาศว่านานาชาติมาเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ในปัจจุบัน เราเห็นสถานการณ์ที่ตรงกันข้าม ประชาชนกำลังถอยห่างจากบ้านของพระศาสนจักร และนำแปลกใจที่คนจำนวนมากหันกลับไปหาสิ่งที่โหราจารย์เหล่านี้ละทิ้งไว้เบื้องหลัง

ดวงดาวกลายเป็นเทพเจ้าสำหรับบุคคลที่เชื่อว่ากลุ่มดาวในราศีพฤษภ หรือเมถุน มีอำนาจควบคุมชีวิต และชะตากรรมของเขา

ทองคำหมายถึงกระแสวัตถุนิยม ซึ่งสกัดกั้นไม่ให้คนจำนวนมากมีสัมผัสที่ไวในเรื่องจิตวิญญาณและพระเจ้า กายาน หมายถึงรูปที่ใช้จุดเพื่อสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมแก่การนั่งสมาธิ สำหรับบางคนที่ชอบควบคุมเครื่องของศาสนาตะวันออก มากกว่าความชัดเจนของการเผยแสดงในศาสนาคริสต์ ส่วนมดยอบที่ใช้ดองศพ หมายถึงลัทธิที่ให้ความสำคัญกับร่างกายมากเกินไปจนละเลยเสียงเรียกร้องของจิต การพัฒนาความเชี่ยวชาญในการฝึกสมาธิ และความเคารพร่างกายซึ่งเป็นวิหารของวิญญาณนั้นเป็นสิ่งสำคัญ แต่ไม่ควรเป็นเป้าหมายในตัวเองจนเข้ามาแทนที่ศาสนาวันสมโภชพระคริสต์เจ้าแสดงองค์เป็นการยอมรับว่าพระเยซูคริสต์เจ้าเท่านั้นทรงเป็นผู้นำ และผู้เลี้ยงแกะของชนทุกชาติ พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ผู้เสด็จมาจากสวรรค์ ทรงเป็นสมณะนิรันดร และทรงเป็นพระผู้ไถ่ผู้ได้รับเจิม

บทรำพึงที่ 2

คำเชิญให้เชื่อ

วันสมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์เป็นการเฉลิมฉลองความเชื่อ และแสดงความชื่นชมยินดีที่พระเทวภาพของพระเยซูเจ้าปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนจากเรื่องของโหราจารย์ การรับพิธีล้างที่แม่น้ำจอร์แดน และในงานแต่งงานที่หมู่บ้านคานา

คนทั้งหลายที่พระเจ้าทรงนำทางให้มองเห็นไกลกว่าที่ตาฝ่ายกายมองเห็น จึงกลายเป็นผู้มีความเชื่อ ความเชื่อเป็นพระพรที่ช่วยให้มนุษย์เคลื่อนสายตาจากเครื่องหมายภายนอก ไปหาบุคคลที่เครื่องหมายเหล่านี้ชี้ให้เห็น ยอห์นสรุปเรื่องที่คานาว่า “พระองค์ทรงแสดง พระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ และบรรดาศิษย์เชื่อในพระองค์”

ในเรื่องของมัทธิว โหราจารย์เป็นตัวแทนของผู้มีความเชื่อ กษัตริย์เฮโรด เป็นตัวแทนของผู้ไม่มีความเชื่อ

โหราจารย์สังเกตเห็นดวงดาว และได้ยินคำบอกเล่า เขายอมเดินทางติดตามดวงดาวไปจนถึงสถานที่ซึ่งดาวมาหยุดนิ่ง ในสถานที่นั้น พวกเขาก้าวเข้าไปในบ้าน การเดินทางของเขาเป็นการแสดงออกภายนอก ว่าเขากำลังเดินทางภายในผ่านทางจินตนาการ ลงสังหรณ์ ความทรงจำ และการนำความคิดต่างๆ มาปะติดปะต่อเข้าด้วยกัน การเดินทางครั้งนี้นำเขามาถึงความเชื่อ และการนมัสการในที่สุด

ของถวายของพวกเขามีความหมายเชิงสัญลักษณ์ คำว่า “เชิงสัญลักษณ์” (symbolic) มาจากภาษากรีก หมายถึงการเคลื่อนตัวของสิ่งต่างๆ มารวมเป็นหนึ่งเดียวกัน การเคลื่อนตัวในทางตรงกันข้ามคือ diabolic ซึ่งแปลตามตัวอักษรว่าการฉีกสิ่งต่างๆ ออกจากกัน

ระบบการศึกษาที่เน้นเรื่องวิทยาศาสตร์และการทำงานของสมอง ชักซ้ายสอนมนุษย์ให้ควบคุมสิ่งต่าง ๆ ด้วยการวิเคราะห์และแยกชิ้นส่วน สอนให้แบ่งแยกเพื่อเอาชนะ ถ้าเราเพิกเฉยต่อการทำงานของสมองชัก ขวา ซึ่งมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ในภาพรวมและในความสัมพันธ์ต่อกัน เมื่อนั้น ระบบการศึกษาจะสอนให้แบ่งแยกและเป็นอันตราย จึงไม่น่าแปลกใจที่ คนจำนวนมากในปัจจุบันไม่ค่อยมีความเชื่อ ไม่น่าแปลกใจที่เราแยก พฤติกรรมทางเพศออกจากความรักที่ซื่อสัตย์ต่อกัน และไม่น่าแปลกใจ ที่มนุษย์ใช้เงินจำนวนมากไปในการต่อต้านศัตรู และสะสมอาวุธที่มี อำนาจทำลายล้าง มากกว่าใช้ส่งเสริมภราดรภาพ และเลี้ยงดูคนอดอยาก

ในเรื่องนี้ กษัตริย์เฮโรดเป็นผู้ไม่มีความเชื่อ ไม่มีเครื่องหมายใด สามารถผลักดันให้พระองค์เดินทางไปยังบ้านแห่งความเชื่อหลังนั้นได้ พระองค์ยังร่อยุ่ที่เดิมในโลกภายนอกที่สนใจแต่ข้อเท็จจริง วันที่ และ สถานที่ที่แน่ชัด พระองค์ไม่ยอมมองไกลกว่าสิ่งใดที่อาจคุกคามตำแหน่ง ของพระองค์ พระองค์ว่านายพระทัย แม้แต่ทารกน้อยคนหนึ่งก็ยังคงเป็น ภัยคุกคามที่พระองค์ต้องกำจัดให้พ้นทางด้วยวิธีการอันโหดร้ายที่สุด

จิตใจที่คิดแต่จะแบ่งแยกไม่สามารถปล่อยมือจากอำนาจควบคุม หรือโอบกอดด้วยความรัก หรือก้มลงคำนับ แต่จะแยกแยะรายละเอียด และฉีกทุกสิ่งทุกอย่างออกจากกัน พรากบุตรจากอกมารดา และนำไปฆ่า การฆ่าเป็นการกระทำที่ร้ายกาจที่สุด

การแสดงความเชื่อต้องใช้พลังของสมองในการสร้างจินตนาการ และหยั่งรู้ เพื่อก้าวข้ามรายละเอียดซึ่งประสาทสัมผัสภายนอกรับรู้ได้ ทันที เมื่อนั้น เราจะก้าวข้ามชิ้นส่วนต่าง ๆ ไปหาองค์รวม ก้าวออกจาก รอยเท้าไปหาเจ้าของรอยเท้า นั้น เรื่องของมัทธิวเป็นคำเชิญให้เรา เดินทางติดตามแสงริบหรี่ของดวงดาวที่กำลังขึ้น และปรัชญาของ พระคัมภีร์ และก้าวเข้าสู่บ้านแห่งความเชื่อ

บทรำพึงที่ 3

ในรัชสมัยกษัตริย์เฮโรด

พระเยซูเจ้าประสูติที่เมืองเบธเลเฮม

ในแคว้นยูเดีย

ข้อความนี้เป็นข้อความเดียวที่นักบุญมัทธิว กล่าวถึงเหตุการณ์ พระคริสตสมภพ และดูเหมือนจะสั้นเกินไป

อันที่จริง มัทธิวดูเหมือนแทบไม่สนใจเหตุการณ์นี้ ซึ่งต่างจากลูกา แต่มัทธิวต้องการให้ผู้อ่านรับรู้ถึงความสำคัญของเหตุการณ์นี้มากที่สุด เขาเปิดเผยความสำคัญนี้ในคำบอกเล่าเรื่องของโหราจารย์ และถ้าเราสังเกต จะเห็นว่าคำบอกเล่านี้เหมือนกับเป็นอาร์มภบทสำหรับพระวรสารทั้งฉบับของมัทธิว

โหราจารย์บางท่านจากทิศตะวันออก เดินทางมายังกรุงเยรูซาเล็ม สืบถามว่า “กษัตริย์ชาวยิวที่เพิ่งประสูติอยู่ที่ใด”

มัทธิว กล่าวถึงกษัตริย์เฮโรด และกษัตริย์ชาวยิว ราวกับเป็นวง ส่วนผสมสองอย่างของวัตถุระเบิดไว้อีกๆ กัน

คำถามที่ได้ยินหลายครั้งจากคนต่างชาติในถนนแคบๆ ของกรุงเยรูซาเล็ม คงฟังดูเหมือนคำประชดอันโหดร้ายสำหรับชาวยิว เราเข้าใจได้ว่ามันคงทำให้คนช้ำระแวงอย่างกษัตริย์เฮโรดผู้ถวายพระทัยมาก ประวัติศาสตร์บอกเราว่าตลอดชีวิตพระองค์มีแต่ความกลัวว่าจะสูญเสียอำนาจ พระองค์มองเห็นแต่แผนโค่นล้มพระองค์ พระองค์ประทับอยู่ในป้อมปราการ และสั่งประหารโอรสสามองค์ มารดาของพระมหะสิ และแม้แต่ตัวพระมหะสิของพระองค์ นั่นคือประวัติศาสตร์

แต่มีทิวต้องการบอกว่า “กษัตริย์ชาวยิว” มีความหมายลึกกว่านั้น เรื่องของอาณาจักรสวรรค์เป็นหัวข้อที่เขาจะกล่าวถึงบ่อย ๆ และ มีทิว ประกาศไว้ตั้งแต่แรกว่าใครคือกษัตริย์ของอาณาจักรนี้

พระวรสารของมีทิว กล่าวถึงการแย่งชิงมงกุฎราชากันตั้งแต่หน้าแรก ใครกันแน่ที่เป็นกษัตริย์ของชาวยิว เฮโรดผู้ทรงอำนาจ ชอบใช้ความรุนแรง และพร้อมจะฆ่าคนหรือพระเยซูผู้น้อย ผู้อ่อนแอ และไร้อาวุธ ผู้ที่วันหนึ่งจะสิ้นพระชนม์เหมือนเหยื่อผู้บริสุทธิ์คนหนึ่ง

ในหน้าสุดท้ายของพระวรสารของเขา มีทิวจะใช้เทคนิคการเขียนวรรณกรรมของชาวเซมิติก และระบุตำแหน่ง “กษัตริย์ของชาวยิว” ของพระเยซูเจ้าอีกครั้งหนึ่ง ทหารจะเยาะเย้ยพระองค์ว่า “ข้าแต่กษัตริย์ของชาวยิว” (มธ 27:29) และเพื่อระบุข้อกล่าวหาที่ทำให้เขาต้องประหาร พระเยซูเจ้า ปีลาตจะติดป้ายไว้เหนือพระเศียรของพระองค์ว่า “นี่คือเยซู กษัตริย์ของชาวยิว” (มธ 27:37) เมื่อหัวหน้าสมณะ และบรรดาธรรมจารย์เห็นเช่นนี้ก็เยาะเย้ยพระองค์เช่นเดียวกันว่า “เขาเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล จงลงมาจากไม้กางเขนเดี๋ยวนี้” (มธ 27:42)

ในคำบอกเล่าเรื่องโหราจารย์ มีทิว บอกเราว่า พระเยซูเจ้าทรงเป็นกษัตริย์ผู้ถ่อมพระองค์ตั้งแต่วันที่พระองค์ประสูติมาแล้ว ทรงเป็นเหมือนภาพของ “ผู้รับใช้ผู้รับทรมาณ” ที่อิสยาห์บรรยายไว้ ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ “เสด็จมาบนหลังลา” ระหว่างช่วงเวลาแห่งชัยชนะสั้น ๆ เมื่อพระองค์เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม ทรงเป็นกษัตริย์ผู้มิได้เสด็จมาเพื่อ “ให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น” (มธ 20:28) และเป็นผู้ที่ขอร้องมิตรสหายของพระองค์มิให้ “ทำตัวเป็นนายเหนือผู้อื่น ... แต่ต้องทำตนเป็นผู้รับใช้ผู้อื่น” (มธ 20:25-26)

พระองค์ไม่ใช่กษัตริย์ของโลกนี้ และอำนาจของพระองค์ไม่เหมือนอำนาจปกครองของเฮโรด อันที่จริง ความเป็นกษัตริย์ของ

พระเยซูเจ้าจะเผยให้เห็นได้ระหว่างพระทรมานของพระองค์เท่านั้น

เราเข้าใจความหมายของคำภานาที่เราสวดบ่อยๆ หรือไม่ว่า “พระอาณาจักรจงมาถึง” และ “ผู้ทรงจำเริญและครองราชย์ร่วมกับพระองค์ และพระจิตเจ้า ตลอดนิรันดร”

พวกเราได้เห็นดาวประจำพระองค์ทางทิศตะวันออก

ข้อความนี้อาจแปลได้ด้วยว่า “เราเห็นดาวประจำพระองค์ขึ้น”

ในพิธีกรรมวันนี้ พระศาสนจักรจำคำบอกเล่าเหตุการณ์พระคริสตเจ้าแสดงองค์ มาผสมผสานกับข้อความจากหนังสืออิสยาห์ ซึ่งคัดเลือกมาจากหลายข้อความในพระคัมภีร์ที่ประกาศว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จมาเหมือน “แสงสว่าง” ว่า “จงลุกขึ้น (อิสราเอล) ฉายแสง เพราะว่าความสว่างของเจ้ามาแล้ว และพระสิริของพระเจ้าขึ้นมาเหนือเจ้า เพราะว่าดูเถิด ความมืดจะคลุมแผ่นดินโลก แต่พระเจ้าจะทรงขึ้นมาเหนือเจ้า และเขาจะเห็นพระสิริของพระองค์เหนือเจ้า และบรรดาประชาชาติจะมายังความสว่างของเจ้า และพระราชาทั้งหลายจะมาหาความสว่างจากการลุกขึ้นของเจ้า” (อสย 60:1-6) ... เราจำคำประกาศถึงแสงสว่างของพระเมสสิยาห์ระหว่างเทศกาลเตรียมรับเสด็จ และระหว่างมิสซาเที่ยงคืนของเทศกาลพระคริสตสมภพได้ด้วยว่า “ชนชาติที่เดินในความมืดจะได้เห็นแสงสว่างยิ่งใหญ่ ... ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา” (อสย 9:1-5)

คำว่า “ดวงดาว” มีความหมายหลากหลายมากดังที่นักบุญเปโตรอธิบายเมื่อเขาพูดถึงความเชื่อว่าเหมือนกับ “ดาวประจำรุ่งที่ปรากฏขึ้นในจิตใจของท่าน” (2ปต 1:19) ดาวนี้หมายถึงแสงสว่างของพระเจ้า พระพรทานของพระเจ้า การทำงานของพระเจ้าในหัวใจ และในจิตวิญญาณของมนุษย์ทุกคน และนำทางทุกคนไปหาพระคริสตเจ้า ถูกแล้วพระเจ้าทรงมองดูโหราจารย์ “ต่างศาสนา” เหล่านี้ด้วยความรัก ขณะที่

พวกเขาเดินทางไปหาพระเยซูเจ้า

ในชีวิตของข้าพเจ้าก็มีพระพรพรทานที่นำทางข้าพเจ้าไปสู่การค้นพบพระเยซูเจ้าเช่นกัน ข้าพเจ้ามีความกล้าหาญที่จะติดตามไปในทุกที่ที่พระพรพรทานนี้นำข้าพเจ้าไปหรือไม่ ... แสงสว่างอันนุ่มนวล โปรตนำทางข้าพเจ้าเถิด ... โปรตนำทางข้าพเจ้าให้ก้าวไปข้างหน้าทีละก้าว ... เพียงทีละก้าว ... ไปหาพระองค์เถิด

... จึงพร้อมใจกันมาเพื่อนมัสการพระองค์

เพื่อนมัสการ ถ้าแปลตรงตัวคือ “หมอบกราบ (*prostrate*)” ซึ่งเป็นเครื่องหมายของความจงรักภักดี และความเคารพ มัทธีว ยำคำนี้สามครั้งในพระวรสารหน้านี้ ซึ่งเป็นคำที่แสดงทัศนคติลึกๆ ในหัวใจของโหราจารย์ที่ไม่ใช่ชาวยิว พวกเขาจะมาเพื่อสักการะ

ส่วนข้าพเจ้าเล่า ... ในบางครั้ง ข้าพเจ้ากราบไหว้อะไร หรือกราบไหว้ใคร การคำนับของข้าพเจ้าในเวลาที่พระสงฆ์ยกศีลมหาสนิทขึ้นระหว่างพิธีบูชามิสซา มีความหมายอย่างไร

เมื่อกษัตริย์เฮโรดทรงทราบข่าวนี้ พระองค์ทรงวุ่นวายพระทัย ชาวกรุงเยรูซาเล็มทุกคนต่างก็วุ่นวายใจไปด้วย พระองค์ทรงเรียกประชุมบรรดาหัวหน้าสมณะ และธรรมาจารย์ ...

ในคำบอกเล่าเรื่องพระคริสตเจ้าแสดงองค์นี้ มัทธีวเสนอให้เราพิจารณาสอง “ทัศนคติ” ที่เราพบครั้งแล้วครั้งเล่าในพระวรสารของเขา

ทัศนคติหนึ่ง คือ การปฏิเสธของผู้นำทางการเมือง และผู้นำศาสนาของชาวยิว คนเหล่านี้ควรเป็นคนกลุ่มแรกที่ยอมออกกว่าพระองค์คือพระเมสสิยาห์ แต่พวกเขาทำอะไรอยู่ ... พวกเขากลัว พวกเขาวิตกกังวล พวกเขาไม่เคลื่อนไหว อันที่จริง พวกเขาพยายามฆ่าพระเยซูเจ้าตั้งแต่แรก เราได้ยินพระเยซูเจ้าทรงคร่ำครวญต่างๆ อย่างเศร้าพระทัย

เกี่ยวกับเยรูซาเล็มว่า “วิบัติจงเกิดแก่ท่าน ธรรมาจารย์ และฟาริสี ... เยรูซาเล็มเอ๋ย เยรูซาเล็ม เจ้าฆ่าประกาศ ... ก็ครั้งไหนแล้วที่เราอยากรวบรวมบุตรของท่าน ... แต่ท่านไม่ต้องการ” (มธ 23:27-37)

อีกทัศนคติหนึ่ง คือ การยินดีต้อนรับของโหราจารย์ที่ไม่ใช่ชาวยิว แม้ว่าคนเหล่านี้ไม่ได้ถูกเตรียมตัวเตรียมใจให้ยอมรับพระเมสสิยาห์ แต่กลับเป็นคนที่แสวงหาและพร้อมจะออกเดินทาง แทนที่เขาคงวิตกกังวล พวกเขา รู้สึกยินดีอย่างยิ่ง เราได้ยินพระวรสารฉบับนี้ประกาศในบทสรุปแล้วว่า “จงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา” (มธ 28:19)

ระหว่างศตวรรษแรกๆ ข้อความตอนนี้ของพระวรสารอธิบายให้คริสตชนเชื้อสายยิวเข้าใจแล้วว่าทำไมคริสตชนส่วนใหญ่ในพระศาสนจักรจึงไม่ใช่คนเชื้อสายยิว แม้ว่าพระเจ้าทรงให้คำมั่นสัญญาอย่างหนักแน่นแก่อิสราเอล

มัทธิว แสดงว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระผู้ไถ่ที่ประชาชนรอคอย ผู้เสด็จมาเพื่อมนุษย์ทุกคน และ “อิสราเอลใหม่” ก็ประกอบด้วยคนเหล่านี้ คือ ชาวยิว และชนต่างชาติ ผู้ยอมรับพระเยซูเจ้า มีคำทำนายที่ประกาศถึงเหตุการณ์นี้คือ กรุงเยรูซาเล็มจะกลายเป็นเมืองหลวงของชนทุกชาติ “มวลอุรุจะมาห้อมล้อมเจ้า อุรุหนุ่มจากมีเดียน และเอฟาห์ คนเหล่านั้นจะมาจากเซบา เขาจะนำทองคำ และกำยาน และจะประกาศสรรเสริญพระเจ้า” (อสย 60:6) ชาวอิสราเอลระลึกถึงราชินีแห่งเซบา ผู้เสด็จมายังกรุงเยรูซาเล็มจากดินแดนห่างไกล เพื่อมาพบกษัตริย์ซาโลมอน บทสดุดี 71 ที่ใช้ขับร้องระหว่างวันสมโภชพระคริสตเจ้า แสดงองค์ก่กล่าวถึงการต้อนรับชาวโลกว่า “บรรดาพระราชินีแห่งเมืองทาร์ซิช และเกาะทั้งปวงจะนำเครื่องบรรณาการมาถวาย” มัทธิวจะย้ำเช่นกันว่าคนจำนวนมาก “จะมาจากทิศตะวันออกและตะวันตกและจะนั่งร่วมโต๊ะกับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ในอาณาจักรสวรรค์” (มธ 8:11) ... เราเห็นได้อีกครั้งหนึ่งว่าพระวรสารถูกประพันธ์ขึ้นในลักษณะใด

โหราจารย์เป็นตัวแทนของทุกคนที่เราเรียกว่า “คนต่างศาสนา” (และทุกคนที่ไม่เชื่อ) ในทุกยุคสมัย เราไม่ใช้คำเหล่านี้แสดงความดูถูกเหยียดหยาม เพื่อนหลายคนของเราเชื่อในศาสนาของเขาอย่างจริงจัง พวกเขาดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องทำนองคลองธรรม รักความยุติธรรม และทำงานรับใช้ผู้อื่น ชีวิตครอบครัวของเขาเป็นแบบอย่างที่ดี และเขาปฏิบัติงานในสาขาอาชีพได้ดีอย่างน่าพิศวง แต่พวกเขาไม่รู้จักพระเยซูคริสตเจ้า

วันสมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์เป็นวันฉลองสำหรับมนุษย์ทุกคนที่ไม่รู้จักพระเจ้า ทุกคนที่มีความเชื่อที่ต่างจากเรา และเป็นมนุษย์ที่พระเจ้าทรงรัก ประทานความสว่าง และดึงเขาเข้ามาหาพระองค์ โดยอาศัยพระพรที่เรามองไม่เห็น

แต่เราตัดสินพวกเขาอย่างไร ...

ประกาศกเขียนไว้ว่า “เมืองเบธเลเฮม ดินแดนยูดาห์ ... ผู้นำคนหนึ่งจะออกมาจากเจ้า ซึ่งจะเป็นผู้นำอิสราเอล ประชากรของเรา”

ท่านอาจถามว่าเหตุใดดวงดาวจึงไม่นำโหราจารย์ตรงไปยังเมืองเบธเลเฮมใกล้ๆ พระเยซูเจ้าทำไมจึงต้องเดินทางอ้อมผ่านกรุงเยรูซาเล็มผ่าน “ธรรมจารย์ และหัวหน้าสมณะ” เพราะพระเจ้าทรงซื่อสัตย์ต่อคำสัญญาของพระองค์ แม้ว่าพระองค์เสนอความรอดพ้นให้แก่มนุษย์ทุกคน แต่ความรอดพ้นมาถึงโดยมีชาวยิวเป็นคนกลาง (รม 11:11)

การเดินทางอ้อมผ่านกรุงเยรูซาเล็ม ยังมีนัยสำคัญอีกประการหนึ่งคือถ้าเราต้องการพบพระคริสตเจ้าอย่างแท้จริงเราต้องฟังพระวาจาของพระเจ้า คือ พระคัมภีร์

ส่วนเราเล่า ... เรารำพึงภาวนาตามพระวาจา ตามพระคัมภีร์โดยไม่เบื่อหน่ายหรือไม่

เขาเปิดหีบสมบัตินำทองคำกำยานและมดยอบออกมาถวายพระองค์
... เขาจึงกลับไปบ้านเมืองของตนโดยทางอื่น

การนมัสการพระเจ้าเป็นบทบาทสำคัญของพระศาสนจักร การ
นมัสการที่แท้หมายถึงการ “ถวายผลิตผลจากแรงงาน และจากแผ่นดิน
แต่พระเจ้า” นี่คือนิยามของมนุษย์ในทุกอารยธรรม

การพบกับพระคริสตเจ้าจะเปลี่ยนชีวิตของเรา และเปิดอีก
หนทางหนึ่งแก่เรา

นี่คือข่าวดีจริง ๆ พระเจ้าข้า

